

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-08646/2012-ERU

V Jihlavě dne 14. září 2012

Číslo jednací: 08646-5/2012-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správních řízeních spojených usnesením ze dne 20. srpna 2012 č. j. 08646-1/2012-ERU do společného řízení vedeného pod sp. zn. KO-08646/2012-ERU, zahájených dne 18. července 2012, resp. dne 17. srpna 2012 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, s účastníkem řízení, kterým je společnost BOHEMIA ENERGY entity s.r.o., IČ: 27386732, se sídlem Na Poříčí 1046, 1047/24-26, 110 00 Praha 1, Nové Město, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona rozhodl

takto:

Správní řízení spojená usnesením ze dne 20. srpna 2012 č. j. 08646-1/2012-ERU do společného řízení vedeného pod sp. zn. KO-08646/2012-ERU, zahájená dne 18. července 2012, resp. dne 17. srpna 2012, s účastníkem řízení, společností BOHEMIA ENERGY entity s.r.o., IČ: 27386732, se sídlem Na Poříčí 1046, 1047/24-26, 110 00 Praha 1, Nové Město, na základě porušení

- ust. § 30 odst. 2 písm. f) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném v době trvání protiprávního stavu, který byl překvalifikován na § 30 odst. 2 písm. d) zákonem č. 211/2011 Sb., kterým se mění energetický zákon a další související zákony, nesplnil svou povinnost dodržovat parametry kvality dodávek elektřiny a služeb, neboť v rozporu s ust. § 20 vyhlášky č. 540/2005 Sb., o kvalitě dodávek elektřiny a souvisejících služeb v elektroenergetice, ve znění pozdějších předpisů, nezaslal písemné vyřízení reklamace zákaznice [REDAKCE] ze dne 13. ledna 2011, doručené účastníkovi řízení dne 17. ledna 2011, na vyúčtování dodávky elektřiny fakturou č. [REDAKCE] ze dne 5. října 2010 k odběrnému místu [REDAKCE], do 15 kalendářních dnů ode dne doručení reklamace, čímž nedodržel standard lhůty pro vyřízení reklamace vyúčtování dodávky elektřiny,

- ust. § 61 odst. 2 písm. h) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, nesplnil svou povinnost dodržovat parametry kvality dodávek plynu a služeb, neboť v rozporu s ust. § 16 vyhlášky č. 545/2006 Sb., o kvalitě dodávek plynu a souvisejících služeb v plynárenství, ve znění pozdějších předpisů, nezaslal písemné vyřízení reklamace zákaznice [REDAKCE] ze dne 13. ledna 2011, doručené účastníkovi řízení dne 17. ledna 2011, na vyúčtování dodávky plynu fakturou č. [REDAKCE] ze dne 17. listopadu 2010 k odběrnému místu [REDAKCE], do 15 kalendářních dnů ode dne doručení reklamace, čímž nedodržel standard lhůty pro vyřízení reklamace vyúčtování dodávky plynu,
- ust. § 61 odst. 2 písm. h) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, nesplnil svou povinnost dodržovat parametry kvality dodávek plynu a služeb, neboť v rozporu s ust. § 16 vyhlášky č. 545/2006 Sb., o kvalitě dodávek plynu a souvisejících služeb v plynárenství, ve znění pozdějších předpisů, nezaslal písemné vyřízení reklamace zákazníka pana [REDAKCE] ze dne 28. února 2011, doručené účastníkovi řízení dne 1. března 2011, a dále reklamace ze dne 15. dubna 2011, doručené účastníkovi řízení dne 18. dubna 2011, na vyúčtování dodávky plynu za rok 2010 fakturou č. [REDAKCE] k odběrnému místu [REDAKCE], do 15 kalendářních dnů ode dne doručení reklamace, čímž nedodržel standard lhůty pro vyřízení reklamace vyúčtování dodávky plynu,
- ust. § 11 odst. 1 písm. h) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a ust. § 61 odst. 2 písm. h) téhož zákona, nesplnil svou povinnost dodržovat parametry kvality dodávek plynu a služeb, neboť v rozporu s ust. § 16 vyhlášky č. 545/2006 Sb., o kvalitě dodávek plynu a souvisejících služeb v plynárenství, ve znění pozdějších předpisů, nezaslal písemné vyřízení reklamace zákaznice paní [REDAKCE] ze dne 23. dubna 2011, doručené účastníkovi řízení téhož dne, na vyúčtování dodávky plynu za období od 2. března 2010 do 1. března 2011 fakturou č. [REDAKCE] k odběrnému místu [REDAKCE], do 15 kalendářních dnů ode dne doručení reklamace, čímž nedodržel standard lhůty pro vyřízení reklamace vyúčtování dodávky plynu,

s e z a s t a v u j í.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 18. července 2012 Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) zahájil ve smyslu ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení, společností BOHEMIA ENERGY entity s.r.o., IČ: 27386732, se sídlem Na Poříčí 1046, 1047/24-26, 110 00 Praha 1, Nové Město (dále jen „účastník řízení“), ve věci možného podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 5 písm. d) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že v rozporu s ust. § 30 odst. 2 písm. f) téhož zákona, ve znění účinném v době trvání protiprávního stavu, který byl překvalifikován na § 30 odst. 2 písm. d) zákonem č. 211/2011 Sb., kterým se mění energetický zákon a další související zákony, nesplnil svou povinnost dodržovat parametry kvality dodávek elektřiny a služeb, neboť v rozporu s ust. § 20 vyhlášky č. 540/2005 Sb., o kvalitě dodávek elektřiny a souvisejících služeb v elektroenergetice, ve znění pozdějších předpisů, nezaslal písemné vyřízení reklamace zákaznice paní [REDAKCE] ze dne 13. ledna 2011, doručené účastníkovi řízení dne 17. ledna 2011, na vyúčtování dodávky elektřiny fakturou č. [REDAKCE] ze dne 5. října 2010 k odběrnému místu [REDAKCE], do 15 kalendářních dnů ode dne doručení reklamace, čímž nedodržel standard lhůty pro vyřízení reklamace vyúčtování dodávky elektřiny (toto správní řízení zahájil Úřad pod sp. zn. KO-03783/2011-ERU), a dále dvě správní řízení ve věci možného podezření ze spáchání správních deliktů podle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona, kterých se měl účastník řízení dopustit tím, že v rozporu s ust. § 61 odst. 2 písm. h) téhož zákona nesplnil svou povinnost dodržovat parametry kvality dodávek plynu a služeb, neboť v rozporu s ust. § 16 vyhlášky č. 545/2006 Sb., o kvalitě dodávek plynu a souvisejících služeb v plynárenství, ve znění pozdějších předpisů, nezaslal písemné vyřízení reklamace zákaznice paní [REDAKCE] ze dne 13. ledna 2011, doručené účastníkovi řízení dne 17. ledna 2011, na vyúčtování dodávky plynu fakturou č. [REDAKCE] ze dne 17. listopadu 2010 k odběrnému místu [REDAKCE], do 15 kalendářních dnů ode dne doručení reklamace), čímž nedodržel standard lhůty pro vyřízení reklamace vyúčtování dodávky plynu (toto správní řízení zahájil Úřad pod sp. zn. KO-03785/2011-ERU), a dále tím, že nezaslal písemné vyřízení reklamace zákazníka pana [REDAKCE] ze dne 28. února 2011, doručené účastníkovi řízení dne 1. března 2011, a reklamace ze dne 15. dubna 2011, doručené účastníkovi řízení dne 18. dubna 2011, na vyúčtování dodávky plynu za rok 2010 fakturou č. [REDAKCE] k odběrnému místu [REDAKCE], do 15 kalendářních dnů ode dne doručení reklamace čímž nedodržel standard lhůty pro vyřízení reklamace vyúčtování dodávky plynu (toto správní řízení zahájil Úřad pod sp. zn. KO-04279/2011-ERU).

Správní řízení byla zahájena na základě výsledků kontrol provedených Státní energetickou inspekcí, zahájených dne 26. května 2011 a 13. června 2011 podle ust. § 12 odst. 2 písm. a) zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

Kontroly byly provedeny na základě pověření Státní energetické inspekce č. j. [REDAKCE] a č. j. [REDAKCE] ze dne 1. června 2011 a dále pověření Státní energetické inspekce č. j. [REDAKCE] ze dne 19. května 2011, vydaných ve smyslu ustanovení § 9 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

Dále dne 17. srpna 2012 Úřad zahájil ve smyslu ust. § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení ve věci možného podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 11 písm. d) a ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona, kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že v rozporu s ust. § 11 odst. 1 písm. h) energetického zákona, a ust. § 61 odst. 2 písm. h) téhož zákona, nesplnil svou povinnost dodržovat parametry kvality dodávek plynu a služeb, neboť v rozporu s ust. § 16 vyhlášky č. 545/2006 Sb., o kvalitě dodávek plynu a souvisejících služeb v plynárenství, ve znění pozdějších předpisů, nezaslal písemné vyřízení reklamace zákaznice paní [REDAKCE] ze dne 23. dubna 2011, doručené účastníkovi řízení téhož dne, na vyúčtování dodávky plynu za období od 2. března 2010 do 1. března 2011 fakturou č. [REDAKCE] k odběrnému místu [REDAKCE], do 15 kalendářních dnů ode dne doručení reklamace, čímž nedodržel standard lhůty pro vyřízení reklamace vyúčtování dodávky plynu.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledku kontroly provedené Úřadem, zahájené dne 4. listopadu 2011 podle ust. § 12 odst. 2 písm. a) zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů. Kontrola byla provedena na základě pověření Úřadu č. j. 05668-2/2011-ERU ze dne 24. října 2011 vydaného ve smyslu ustanovení § 9 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

Dne 20. srpna 2012 Úřad vydal usnesení pod č. j. 08646-1/2012-ERU, kterým rozhodl o tom, že se výše popsaná správní řízení zahájena dne 18. července 2012, resp. 17. srpna 2012 a to in concreto správní řízení č. j. 03785/2011-ERU, č. j. 03783/2011-ERU, č. j. 04279/2011-ERU a č. j. 08994/2012-ERU, spojují do společného řízení vedeného pod sp. zn. KO-08646/2012-ERU. O této skutečnosti byl účastník řízení vyrozuměn oznámením o vedení společného řízení ze dne 20. srpna 2012, doručeným téhož dne.

II. Kontrolní zjištění

Při kontrole bylo zjištěno, že účastník řízení je držitelem licence na obchod s elektřinou č. 140504814 s datem zahájení licencované činnosti od 1. ledna 2006 a držitelem

licence na obchod s plynem č. 240705565 s datem zahájení licencované činnosti od 12. prosince 2007.

II.1. Kontrolní zjištění ve věci podnětu zákaznice paní [REDAKCE]

Dne 23. června 2009 byla účastníkem řízení sjednána Rámcová smlouva o poskytování služeb č. [REDAKCE] pro sdružené služby dodávky elektřiny a plynu se zákaznicí paní [REDAKCE] pro odběrné místo číslo [REDAKCE] a pro odběrné místo číslo [REDAKCE]

Dne 11. května 2010 prodala zákaznice [REDAKCE] svůj dům na adrese [REDAKCE] s tím, že noví majitelé budou nadále odebírat elektřinu a plyn od společnosti BOHEMIA ENERGY entity s.r.o., a změna zákazníka bude provedena formou přepisu odběrných míst číslo [REDAKCE] na adrese [REDAKCE] na novou zákaznici paní [REDAKCE]. Realizaci vyřízení přepisu po dohodě obou výše zmíněných zákaznic prováděla paní [REDAKCE]. Dne 25. srpna 2010 zaslal účastník řízení paní [REDAKCE] dopis s formuláři potřebnými k provedení přepisu odběrného místa včetně předávacího protokolu mezi novým a stávajícím odběratelem s požadavkem na zaslání dokladu o vztahu k nemovitosti. Dne 31. srpna 2010 byl sepsán protokol o předání nemovitosti s uvedením stavu elektroměru k tomuto datu v.č. [REDAKCE], vysoký tarif VT 16792 kWh, nízký tarif NT 93747 kWh a stavu plynoměru k tomuto datu v.č. [REDAKCE], stav 14418,318, který byl podepsán [REDAKCE]. Následně dne 9. září 2010 obdržel účastník řízení dokumenty potřebné k přepisu odběrných míst zákaznice, ovšem bez dokladu o vztahu k nemovitosti, proto byla paní [REDAKCE] dopisem ze dne 13. září 2010 požádána o zaslání tohoto dokumentu. Dle sdělení účastníka řízení byly dokumenty k přepisu odběrného místa kompletní dne 30. září 2010.

Dále bylo zjištěno, že dne 5. října 2010 bylo účastníkem řízení vystaveno vyúčtování spotřeby elektřiny fakturou č. [REDAKCE] za období od 19. listopadu 2009 do 30. září 2010 s koncovými stavy elektroměru v.č. [REDAKCE], vysoký tarif VT 16792 kWh, nízký tarif NT 93747 kWh a dne 17. listopadu 2010 vyúčtování spotřeby plynu fakturou č. [REDAKCE] za období od 3. listopadu 2009 do 11. listopadu 2010 s koncovým stavem plynoměru v.č. [REDAKCE], stav 14 427.

Zákaznice paní [REDAKCE] zaslala prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dne 14. ledna 2011 doporučený dopis doručený účastníku řízení dne 17. ledna 2011, nazvaný jako „Reklamacce konečného vyúčtování k zákaznickému číslu [REDAKCE], odběrné místo Sídlištní 3, 695 01 Hodonín“, ve kterém reklamuje závěrečné vyúčtování odběru elektrické energie a zemního plynu a požaduje zaslání vyúčtování těchto komodit ke dni 31. srpna 2010.

Účastník řízení na předmětnou reklamaci odpověděl písemně poprvé až dopisem dne 29. března 2011. K žádosti kontrolního orgánu Státní energetické inspekce o doložení dokladů vyřizujících reklamaci dále sdělil, že se zákaznicí [REDAKCE] probíhala v tomto období telefonická komunikace dne 31. ledna 2011, dále pak ve dnech 24. února 2011, 1. března 2011 a 22. března 2011.

Tyto zjištěné skutečnosti vychází z podkladů obsažených v kontrolních spisech Státní energetické inspekce a jsou uvedeny také v Protokolu [REDAKCE] [REDAKCE], se kterým byla zplnomocněná zástupkyně účastníka řízení paní [REDAKCE] prokazatelně dne 28. července 2011 seznámena při převzetí jeho stejnopisu a tuto skutečnost současně potvrdila svým podpisem.

II.2. Kontrolní zjištění ve věci podnětu zákazníka pana [REDAKCE]

Dne 4. května 2009 byla účastníkem řízení sjednána Rámcová smlouva o poskytování služeb č. [REDAKCE] pro sdružené služby dodávky plynu a elektrické energie se zákazníkem panem [REDAKCE] pro odběrné místo číslo [REDAKCE].

V únoru 2011 obdržel zákazník pan [REDAKCE] vyúčtování plynu za rok 2010 (faktura č. [REDAKCE]) ve kterém mu byl vyúčtován doplatek ve výši 8 386 Kč. Zákazník nesouhlasil s výší doplatku a fakturu reklamoval prostřednictvím formuláře pro případnou reklamaci faktury odeslaným na adresu účastníka řízení dne 28. února 2011 a jemu doručeným dne 1. března 2011.

Účastník řízení na reklamaci odpověděl dopisem ze dne 3. března 2011, v odpovědi však byly uvedeny údaje náležející k jinému odběrnému místu zákazníka (a to k bytu zákazníka, přičemž reklamáce se týkala faktury vystavené pro odběrné místo, nacházející se v provozovně zákazníka).

Dne 22. března 2011 (tedy 21 dní po obdržení předmětné reklamace) odeslal účastník řízení zákazníkovi panu [REDAKCE] dopis s vysvětlením fakturace reklamované faktury a s omluvou za chybné vysvětlení.

Zákazník stále nesouhlasil s vyfakturovanou výší doplatku za vyúčtování plynu, neboť podle svého přehledu zaplacených záloh činil jejich součet 73 456 Kč a částka za spotřebu uvedená na fakturách od začátku odběru byla vyfakturována celkově ve výši 77 431, 88 Kč. Rozdíl mezi zaplacenými zálohami a vyfakturovanou částkou za předmětné období tedy činil 3 885,88 Kč, avšak doplatek byl vyfakturován ve výši 8 386 Kč (rozdíl tedy činil 4 500 Kč, což se rovná výši jedné měsíční zálohy na spotřebu plynu). Zákazník tedy dne 15. dubna 2011 zaslal účastníkovi řízení dopis, doručený jemu dne 18. dubna 2011, ve kterém tento rozdíl reklamoval.

Dne 20. dubna 2011 zaslal účastník řízení zákazníkovi panu [REDAKCE] dopis, ve kterém ho informoval o skutečnosti, že požadavek týkající se reklamace byl předán na příslušné oddělení ke zpracování.

Dne 11. května 2011 (tedy po 23 dnech po obdržení předmětné reklamace) zaslal účastník řízení výše zmíněnému zákazníkovi dopis, jako odpověď na předmětnou reklamaci, ve kterém uvádí: „K dnešnímu dni na Vašem zákaznickém čísle nevidujeme žádné faktury po datu splatnosti. Na základě vystaveného vyúčtování [REDAKCE] byly veškeré zálohové faktury stornovány a systémem Vám byl vystaven nový platební kalendář. Při hrazení zálohových plateb uvádějte prosím variabilní symbol zákaznického čísla, ke kterému se má platba přiřadit. Tímto předejdete chybnému přiřazení plateb. Úhrada dvou odběrných míst, které jsou evidovány pod jedním zákaznickým číslem pod jiným variabilním symbolem, není možná. Zároveň si Vás dovoluujeme informovat, že je možné požádat o rozdělení odběrných míst pod dvě zákaznická čísla.“

Při kontrole bylo zjištěno, že pro vyúčtování spotřeby zemního plynu a elektřiny bylo v rámcové smlouvě ze dne 4. května 2009 přiřazeno jedno číslo účtu, na který byly zasílány zálohy za zemní plyn a za elektřinu. Dodavatel vždy přiřazoval příchozí platby k nejstarším pohledávkám a rozdíl ve výši 4 500 Kč, který je předmětem reklamace, vznikl tak, že platba z 6. prosince 2010, která byla zaplácena jako záloha na spotřebu zemního plynu, byla přiřazena jako částečná záloha na spotřebu elektrické energie, a proto nebyla ve vyúčtování plynu zahrnuta. V odpovědi ze dne 11. května 2011 na reklamaci ze dne 18. dubna 2011 však účastník řízení důvod vzniklého rozdílu, který je předmětem reklamace, nikterak neuvádí.

Tyto zjištěné skutečnosti vychází z podkladů obsažených v kontrolním spisu Státní energetické inspekce a jsou uvedeny také v Protokolu č. [REDAKCE] ze dne 21. července 2011, se kterým byla zplnomocněná zástupkyně společnosti BOHEMIA ENERGY entity s.r.o. [REDAKCE] prokazatelně dne 29. července 2011 seznámena při převzetí jeho stejnopisu a tuto skutečnost současně potvrdila svým podpisem.

II.3. Kontrolní zjištění ve věci podnětu zákaznice paní [REDAKCE]

Dne 15. dubna 2011 zaslal účastník řízení zákaznici paní [REDAKCE] fakturu číslo [REDAKCE], kterou vyúčtoval sružené služby dodávky zemního plynu pro odběrné místo na adrese [REDAKCE] za období od 2. března 2010 do 1. března 2011.

Zákaznice s uvedeným vyúčtováním nesouhlasila, neboť na faktuře byl uveden konečný stav číselníku plynoměru v hodnotě 23 m³, přičemž zákaznice dne 29. března 2011 elektronicky nahlásila stav číselníku plynoměru v hodnotě 15,8 m³, a tak toto vyúčtování reklamovala. Reklamaci vyúčtování sružených služeb dodávky zemního plynu zaslala zákaznice elektronicky a následně dne 26. dubna 2011 také doporučeným dopisem zasláným na adresu sídla účastníka řízení. Elektronicky zasláný podnět byl doručen účastníkovi řízení prokazatelně dne 23. dubna 2011.

Dne 21. června 2011 (tedy po 59 dnech od data doručení reklamace) zaslal účastník řízení písemné vyřízení reklamace zákaznice s tím, že reklamace byla z jeho strany vyřízena kladně (stav plynoměru ke dni 1. března 2011 na výše zmíněném odběrném místě byl opraven na hodnotu 15 m³) a téhož dne vystavil účastník řízení dobropis č. [REDAKCE] na částku 73 Kč, jako opravný daňový doklad, s datem splatnosti 31. července 2011. Vypořádání finančního rozdílu v platbách konečného zákazníka bylo realizováno bankovním převodem provedeným na základě systémového hromadného bankovního příkazu, který byl vygenerován dne 20. července ve 13:57 hod.

Tyto zjištěné skutečnosti vychází z podkladů obsažených v kontrolním spisu ERU a jsou uvedeny také v Protokolu č. [REDAKCE] ze dne 16. ledna 2011, se kterým byl jednatel účastníka řízení paní [REDAKCE] prokazatelně dne 26. ledna 2011 seznámen při převzetí jeho stejnopisu a tuto skutečnost současně potvrdila svým podpisem.

III. Vyjádření účastníka řízení k protokolu o výsledku kontroly

III.1. Vyjádření účastníka řízení k protokolu o výsledku kontroly ve věci podnětu zákaznice paní [REDAKCE]

Ke zjištěním uvedeným v dotčeném protokolu byly v souladu s ust. § 17 zákona č. 552/1991 Sb. podány účastníkem řízení dne 28. července 2011 písemné námitky, ve kterých je uveden jeho názor, že uplatnění reklamace zákazníka je právní úkon, neboli projev vůle zákazníka vedoucí ke vzniku, změně nebo zániku práv a povinností, které právní předpisy s takovým projevem spojují a takový projev vůle je nutno posuzovat podle jejich zamýšleného obsahu. Dle názoru účastníka řízení je tedy zcela nepochybné, že dopis zákaznice obdrženy jím dne 17. ledna 2011 označený jako „Věc: Reklamace konečného vyúčtování k zákaznickému číslu [REDAKCE], odběrné místo Sídlištní 3, 695 01 Hodonín“ je ve skutečnosti svým obsahem žádostí o zaslání „řádného vyúčtování jak elektrické energie, tak konečného vyúčtování zemního plynu.“ Jako důvody svědčící o tomto závěru uvádí účastník řízení následující argumenty:

- a. pro reklamaci vyúčtování elektřiny:
 - dokument nevykazuje znaky reklamace dle oddílu F. odst. 3. VOP účastníka řízení (identifikace zákaznice, identifikační údaje reklamované faktury, přesný popis reklamované skutečnosti a odůvodnění reklamace, kopie případné dokumentace a další důležité skutečnosti, podpis zákaznice, není-li reklamováno prostřednictvím prostředků dálkové komunikace),
 - nebyla dodržena lhůta pro uplatnění reklamace vyúčtování dle oddílu F. odst. 5. VOP (reklamace vyúčtování plateb podle Smlouvy musí být uplatněna nejpozději do 30 dnů ode dne splatnosti příslušného vyúčtování, v němž se reklamovaná skutečnost projevila; ...),

- zákaznice namísto důsledného popisu a odůvodnění reklamovaného vyúčtování elektriny výslovně žádá o zaslání řádného konečného vyúčtování,
- b. pro reklamaci vyúčtování plynu:
- konečné vyúčtování plynu nebylo v době vyhotovení dopisu zákaznicí ještě vystaveno, tedy předmět uvedené reklamace dle účastníka řízení neexistoval a konečné vyúčtování spotřeby plynu č. [REDAKCE] bylo vystaveno teprve dne 18. února 2011,
 - dokument nevykazuje znaky reklamace,
 - nebyla dodržena lhůta pro uplatnění reklamace vyúčtování plynu,
 - zákaznice namísto důsledného popisu a odůvodnění reklamovaného vyúčtování plynu výslovně žádá o zaslání řádného konečného vyúčtování.

Účastník řízení dále uvedl, že na požadavek zákaznice bylo odpovězeno vysvětlujícím telefonickým hovorem jeho operátora dne 31. ledna 2011 a zastává názor, že právní předpisy v energetické oblasti nekladou konkrétní nároky na formu odpovědi na tento typ zákaznického požadavku. V závěru účastník řízení uvádí, že se neztotožňuje se závěrem kontrolního orgánu, že došlo k porušení ustanovení jakéhokoliv obecně závazného právního předpisu, a tím ke spáchání správního deliktu. Právní kvalifikace předmětného jednání jakož i případný postih za správní delikt hrubě nekoresponduje se skutečným jednáním účastníka řízení. Zákaznice nebyla poškozena na svých právech a o všech rozhodných skutečnostech pro změnu koncového odběratele v odběrném místě byla plně a bezodkladně ve spolupráci s paní [REDAKCE] informována.

Rozhodnutími o námitkách účastníka řízení ze dne 12. srpna 2011 nebylo podaným námitkám vyhověno a kontrolní zjištění obsažené jak v protokolu č. [REDAKCE], tak v protokolu [REDAKCE] v protokolu [REDAKCE] bylo potvrzeno s odůvodněním, že z hlediska projevu vůle se jednalo jednoznačně o reklamaci a projev vůle zákaznice tímto způsobem zpochybnit nelze. V době, kdy zákaznice formulovala svoji reklamaci, již sice věděla, kdy byl ukončen její smluvní vztah, avšak stále trvala na svém požadavku vyhotovení faktury ke dni, kdy přestala vlastnit a užívat svoji nemovitost. Z hlediska dodržení garantovaného standardu lhůty pro vyřízení reklamace není významný její obsah, ale dodržení závazné 15 denní lhůty pro její vyřízení stanovené vyhláškou č. 540/2005 Sb., ve znění pozdějších předpisů, což bylo také předmětem kontroly.

III.2. Vyjádření účastníka řízení k protokolu o výsledku kontroly ve věci podnětu zákazníka pana [REDAKCE]

Ke zjištěním uvedeným v dotčeném protokolu byly v souladu s ust. § 17 zákona č. 552/1991 Sb. podány dne 28. července 2011 písemné námitky, ve kterých je uvedeno, že zálohová platba ze dne 3. března 2011 ve výši 4 500 Kč (což je také výše rozdílu mezi předpokládaným a vyfakturovaným doplatkem, který je předmětem reklamace) nebyla vyfakturována v rámci reklamované faktury č. [REDAKCE] vystavené dne 16. února 2011, protože její vyúčtování proběhlo již ve faktuře č. [REDAKCE] ze dne 6. listopadu 2010.

S ohledem na tyto skutečnosti dále účastník řízení žádá, aby na toto spatřované pochybení bylo pohlíženo s přihlédnutím k okolnosti, že zákazníkovi nebyla způsobena žádná škoda a reklamace vyúčtování zálohové platby ve výši 4 500 Kč byla vyjasněna bez jakýchkoliv negativních dopadů na zákazníka.

Rozhodnutími o námitkách účastníka řízení ze dne 16. srpna 2011 nebylo podaným námitkám vyhověno a kontrolní zjištění obsažená v protokolu č. [REDAKCE] byla potvrzena s odůvodněním, že ačkoliv správní orgán nikterak nezpochybňuje tvrzení účastníka řízení uvedené v námitkách, meritem kontrolního zjištění je porušení ust. § 61 odst. 2 písm. h) energetického zákona a tyto okolnosti jsou tedy ve vztahu k odpovědnosti za protiprávní jednání irelevantní.

III.3. Vyjádření účastníka řízení k protokolu o výsledku kontroly ve věci podnětu zákaznice paní [REDAKCE]

Ke zjištěním uvedeným v dotčeném protokolu byly v souladu s ust. § 17 zákona č. 552/1991 Sb. podány dne 1. února 2012 písemné námitky, ve kterých je uvedeno, že Úřad v předmětném protokolu konstatuje, že zákaznici bylo ze strany Úřadu zasláno dne 13. července 2011 vyjádření, jehož obsahem je přetlumočení vyjádření účastníka řízení ze dne 9. července 2011 s tím, že v následném vyjádření Úřadu určeném stěžovatelce není řešena otázka standartu vyřízení reklamace, neboť tato otázka nebyla předmětem prvotní žádosti a že tato otázka nebyla v době posouzení stížnosti zákaznice v kompetenci Úřadu. Účastník řízení zastává názor, že zákaznice v tomto smyslu svou stížnost neformulovala, čemuž nasvědčuje nejen absence posouzení podání zákaznice ze strany Úřadu v tomto smyslu, jakož i fakt, že s vyjádřením Úřadu se zákaznice spokojila a úřad ani kontrolovanou osobu již v reakci na obdržené vyjádření Úřad nekontaktovala.

Dále účastník řízení vyjadřuje názor, že v předmětném protokolu absentují informace rozhodné pro objektivní posouzení zahájení a informace o průběhu předmětné kontroly a to zejména poučení zákaznice o věcné nepříslušnosti Úřadu a dále též informace o tom, proč nebylo v červnu roku 2011 zahájeno šetření ze strany Státní energetické inspekce, která byla pro řešení stížnosti v době jejího doručení kompetentní. Dle názoru účastníka řízení není dvouměsíční prodleva se započítáním šetření, a to z důvodu ochrany a právní jistoty zákazníka, přípustnou lhůtou.

Dále účastník řízení podotýká, že opakované projednání identické stížnosti Úřadem po více než dalších dvou měsících od postoupení stížnosti ze Státní energetické inspekce, tak jak je uvedeno v protokolu, opět nepovažuje z výše uvedených důvodů za přípustnou lhůtu a současně se odvolává na zásadu soudního řízení, totiž překážku projednané věci, kterou lze analogicky aplikovat i na rozhodnutí Úřadu.

Dále ve svých námitkách účastník řízení podotýká, že se kontrola zahájení Úřadem dne 4. listopadu 2011 jednoznačně opírá o návrh zákaznice a to i přesto, že stěžovatelka zaslala dne 4. listopadu 2011 na elektronickou adresu Úřadu vyjádření, kterým bere toto podání zpět a deklaruje výslovný nezáměr na zahájení kontroly ze strany Úřadu.

Závěrem účastník řízení uvádí, že postih za případné porušení předmětných ustanovení je ve zjevném nepoměru k případně způsobené újmě zákaznice a že pokuta udělená i na hranici nejnižší možné výše by nebyla přiměřená.

Rozhodnutími o námitkách účastníka řízení ze dne 23. února 2012 nebylo podaným námitkám vyhověno a kontrolní zjištění obsažené v protokolu č. K001712 bylo potvrzeno.

IV. Průběh správního řízení

Na základě skutečností zjištěných při provedených kontrolách, zahájil po vyhodnocení všech uvedených skutečností Úřad podle ust. § 46 správního řádu z moci úřední dne 18. července 2012 tři správní řízení, a to in concreto správní řízení č. j. 03785/2011-ERU, č. j. 03783/2011-ERU a č. j. 04279/2011-ERU, jejichž zahájení byla účastníku řízení sdělena oznámeními o zahájení správních řízení č. j. 03785-1/2011-ERU, č. j. 03783-1/2011-ERU a č. j. 04279-1/2011-ERU, a dne 17. srpna 2012 zahájil správní řízení č. j. 08994/2012-ERU, které bylo účastníku řízení sděleno oznámením o zahájení správního řízení č. j. 08994-1/2012-ERU, s poučením o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ust. § 36 správního řádu. Účastník řízení tohoto práva nevyužil a nezaslal žádné návrhy na doplnění řízení, ani nenavrhnul žádné další důkazy.

Dne 24. července 2012 provedl účastník řízení prostřednictvím zplnomocněné zástupkyně paní [REDAKCE] v souladu s ust. § 38 správního řádu nahlédnutí do spisů č. j. 03785/2011-ERU, č. j. 03783/2011-ERU a č. j. 04279/2011-ERU, o čemž byly vyhotoveny protokoly č. j. 03785-4/2011-ERU, č. j. 03783-4/2011-ERU a č. j. 04279-4/2011-ERU.

Dne 31. července 2012 zaslal Úřad účastníkovi řízení oznámení o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, a to ke správním řízením zahájeným pod č. j. 03783/2011-ERU, č. j. 04279/2011-ERU a č. j. 08994/2012-ERU, které účastník řízení obdržel téhož dne. V něm správní orgán informoval účastníka řízení, v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu, o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ke všem podkladům rozhodnutí a dále též informoval, že očekává vyjádření účastníka řízení ve lhůtě pěti pracovních dnů.

Dne 1. srpna 2012 zaslal účastník řízení Úřadu tři samostatné žádosti o prodloužení lhůty k možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí do 15. srpna 2012, kterým Úřad vyhověl dopisy č. j. 03783-8/2011-ERU, č. j. 04279-8/2011-ERU a č. j. 08994-8/2012-ERU ze dne 6. srpna 2012.

V. Vyjádření účastníka řízení

Účastník řízení zaslal dne 9. srpna 2012 samostatná vyjádření se k podkladům rozhodnutí, doručená na Úřad dne 13. srpna 2012, ke všem výše uvedeným správním řízením. V rámci svého vyjádření vyjádřil účastník řízení nesouhlas s obsahem oznámení o zahájení správního řízení, dále se vyjádřil k zániku trestnosti a zásadě zákazu retroaktivity v neprospěch účastníka řízení, k počátku běhu subjektivní lhůty a jejímu plynutí a v neposlední řadě na základě uvedených argumentů navrhnul všechna uvedená správní řízení zastavit.

V.1. Nesouhlas účastníka řízení s obsahem oznámení o zahájení správního řízení

Ve všech třech vyjádřeních účastník řízení shodně namítá, že se Úřad dopustil procesního pochybení, když v předmětných oznámeních o zahájení správního řízení vedle popisu samotného skutku vůbec neuvedl, jaký správní delikt v popsáném skutku spatřuje, tedy spáchání jakého správního deliktu je účastníkovi řízení kladeno za vinu, a jakému obvinění (právní kvalifikaci se tedy má účastník řízení případně bránit). Samotný popis skutku včetně uvedení ustanovení energetického zákona, které měl účastník řízení uvedeným jednáním porušit, v tomto případě podle názoru účastníka řízení není dostačující, neboť Úřad jistě nezahajoval správní řízení z důvodu porušení ust. § 30 odst. 2 písm. f) energetického zákona, ve znění účinném v době trvání protiprávního stavu (tím je zřejmě myšleno ve znění zákona účinného v době spáchání protiprávního jednání) nebo ust. § 61 odst. 2 písm. h) téhož zákona, ale zřejmě z toho důvodu, že v předmětném jednání účastníka spatřoval možné spáchání správního deliktu, jehož formální znaky skutkové podstaty jsou vymezeny v ust. § 91 a násl. energetického zákona.

Nadto uvádí účastník řízení, že odkazuje-li Úřad v oznámení o zahájení řízení na tvrzené porušení ust. § 30 odst. 2 písm. f) energetického zákona účinného v době spáchání protiprávního jednání, měl by současně uvést i stávající znění energetického zákona, jehož porušení je v jednání účastníka spatřováno, protože pro případné trestání účastníka řízení z důvodu spáchání správního deliktu je rozhodující stávající účinná právní úprava a je tedy nanejvýš podstatné, jestli nová právní úprava vůbec převzala obsahově stejnou povinnost, jejíž porušení je účastníkovi řízení vytýkáno a jestli je případné porušení takové povinnosti nadále kvalifikováno jako správní delikt, protože v opačném případě by změnou právní úpravy zanikla trestnost jednání a Úřad by musel řízení i bez návrhu účastníka řízení zastavit.

Dále účastník řízení uvádí, že pokud Úřad kvalifikoval některé z výše zmíněných jednání jako porušení ust. § 61 odst. 2 písm. h), rozsah zjišťování neodpovídá této právní kvalifikaci, neboť dle tohoto ustanovení je povinností obchodníka s plynem dodržovat parametry a zveřejňovat ukazatele kvality dodávek plynu a souvisejících služeb. Dle účastníka řízení je tedy nutné k porušení předmětného ustanovení jak porušit standard kvality dodávek plynu podle prováděcího právního předpisu, tak nezveřejnit ukazatele kvality

dodávek plynu. Zveřejňování ukazatelů kvality dodávek plynu však Úřad v řízení vůbec nezjišťoval.

Účastník řízení dále uvádí, že je mu známo, že taková povinnost je v současné době obsažena nejen v ust. § 30 odst. 2 písm. d), resp. v ust. § 61 odst. 2 písm. h) energetického zákona, ale v obecnější rovině i v ust. § 11 odst. 1 písm. h) energetického zákona, a účastník řízení se tak pouze domnívá, že vzhledem k odkazu na porušení povinnosti stanovené v ust. § 30 odst. 2, resp. v ust. § 61 odst. 2 písm. h) energetického zákona, hodlá Úřad kvalifikovat jednání účastníka jako správní delikt podle ust. § 91 odst. 5 písm. d) téhož zákona, ale není ani vyloučeno, že jej bude chtít kvalifikovat jako správní delikt podle ust. § 91 odst. 1) písm. c) téhož zákona, přičemž oba případy se liší minimálně v horní hranici pokuty, kterou může Úřad uložit, a proto je pro účastníka řízení právně významné, aby znal potenciální právní kvalifikaci jednání účastníka ze strany Úřadu a podle toho zvolil způsob své obrany.

Dále uvádí účastník řízení, že výše uvedené jsou pouze jeho domněnky a že je povinností Úřadu, aby přesně a nezaměnitelně specifikoval předmět řízení, přičemž je-li předmětem řízení i rozhodování o správním deliktu, potom aby specifikoval kvalifikaci správního deliktu, o kterém bude v řízení jednáno a rozhodováno.

V.2. Zánik trestnosti a zásada zákazu retroaktivity v neprospěch účastníka řízení

Přes výše uvedené účastník řízení v obecné rovině nerozporuje skutková zjištění, která věcně příslušný správní úřad učinil v rámci provedené kontroly podle zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů. Účastník řízení však má za to, že v dané věci nejsou dány zákonné podmínky pro to, aby Úřad o věci meritorně rozhodl, resp. aby v případě, že dojde k závěru, že se účastník řízení shora uvedeným jednáním dopustil správního deliktu podle energetického zákona, neboť již zanikla odpovědnost účastníka řízení za správní delikt (a to jak ve věci reklamace paní [REDAKCE], tak ve věci reklamace pana [REDAKCE]) a Úřad tedy nemůže o věci rozhodovat a musí správní řízení vedené v této věci zastavit.

V době, kdy došlo k protiprávnímu jednání dle podání paní [REDAKCE] a pana [REDAKCE], byla účinná úprava subjektivních a objektivních lhůt pro rozhodování o správních deliktech a trestech za ně zakotvená v ust. § 95 odst. 4 energetického zákona, podle které bylo možno řízení o uložení pokuty zahájit do jednoho roku ode dne, kdy se územní inspektorát o porušení povinnosti dozvěděl, nejpozději však do dvou let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

Podle právní úpravy subjektivních a objektivních lhůt pro rozhodování o správních deliktech a trestech účinné v době tvrzeného spáchání deliktu účastníkem řízení je třeba postupovat i v tomto správním řízení, a to bez ohledu na pozdější změnu právní úpravy. Přestože ust. § 95 odst. 4 energetického zákona účinného v době tvrzeného spáchání deliktu,

vymezovalo subjektivní lhůty pro zahájení řízení o správním deliktu, věcně se jednalo o právní úpravu zániku odpovědnosti za správní delikt, tedy trestnosti jednání, neboť uplynutím subjektivní lhůty pro zahájení správního řízení o správním deliktu zaniká kompetence a povinnost správního orgánu ve věci vůbec rozhodovat a sankcionovat, tedy včetně autoritativního vymezení protiprávní jednání ve výrokové části správního rozhodnutí jako popis skutku, za který by měl správní orgán následně udělit sankci.

Energetický zákon, ve znění účinném ode dne 18. srpna 2011, v ust. § 91 d) odst. 3 energetického zákona již přesněji upravuje nikoli lhůty pro zahájení správního řízení ve věci správních deliktů podle energetického zákona, ale zánik odpovědnosti pachatele správního deliktu v důsledku uplynutí času, a to uplynutím 2 let ode dne, kdy se o správním deliktu Úřad dozvěděl, nejpozději do 5 let ode dne, kdy byl spáchán. Tato právní úprava se však může aplikovat pouze na jednání pachatelů, která naplňují znaky správních deliktů podle energetického zákona, která byla uskutečněna po nabytí účinnosti této právní úpravy, tj. po 18. srpnu 2011, nikoli na jednání uskutečněná v minulosti, před nabytím účinnosti nové právní úpravy, protože v takovém případě by se jednalo o retroaktivní působení právní normy v neprospěch pachatele správní deliktu, které je v oblasti trestního práva (včetně správního práva trestního) nepřijatelná. Tyto závěry účastník řízení dále ve svém vyjádření umocňuje citacemi z příslušné judikatury (zejména nálezu Ústavního soudu č. III. ÚS 611/01 a rozsudku Nejvyššího soudu sp. zn. 4 Tz 81/2003).

Účastník řízení uvádí, že v daném případě musí Úřad použít právní úpravu podle ust. § 95 odst. 4 energetického zákona, které upravovalo (a nadále upravuje) předpoklady odpovědnosti za správní delikty a další předpoklady pro uložení pokut v působnosti Státní energetické inspekce, která byla v době tvrzeného spáchání správního deliktu ve věci věcně příslušná, protože tato právní úprava zániku odpovědnosti za spáchaný správní delikt je pro účastníka řízení příznivější.

V.3. Počátek subjektivní lhůty a její plynutí

Pokud jde o počítání subjektivní lhůty pro zahájení řízení o správním deliktu, resp. pro zánik trestnosti jednání, účastník řízení nejdříve obecně připomíná soudní judikaturu, která dovodila, že „dozvědět se o porušení povinnosti“ je časový okamžik vědomosti správního orgánu, příslušného k vydání rozhodnutí, o skutkových okolnostech deliktu v takovém rozsahu, který umožní i jejich předběžné právní zhodnocení (z rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 30. dubna 1999, sp. zn. 6 A 14/96). Počátek běhu subjektivní lhůty přitom nemůže být odvislý od samotného vědomí pracovníků státního orgánu o existenci porušení právních předpisů, ale upíná se k datu, kdy došlo k oznámení určitého a věrohodného obsahu, či k datu kontroly, při níž bylo porušení zákona zjištěno (z rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 18. února 1997, sp. zn. 7 A 167/94). K tomu účastník řízení namítá, že ze správního spisu vedeného v této věci bohužel není vůbec rozpoznatelné, kdy se Státní energetická inspekce o spáchání tvrzeného správního deliktu poprvé dozvěděla,

tj. kdy přijala podněty od zákazníků a kdy tedy nejdříve začaly plynout subjektivní lhůty 1 roku pro zahájení správních řízení v této věci.

K počátku subjektivní lhůty uvádí účastník řízení, že oznámila-li Státní energetická inspekce ve věci vyřízení reklamace zákaznice paní [REDAKCE] dne 1. června 2011, že dne 13. června 2011 zahájí ve věci vyřízení reklamace vyúčtování dodávky elektřiny v odběrném místě [REDAKCE] kontrolu dodržování ustanovení § 30 odst. 2 písm. f) a ust. § 61 odst. 2 písm. h) energetického zákona, učinila tak zřejmě na základě podnětu od zákaznice [REDAKCE], přičemž z podnětu muselo určitým způsobem vyplývat, že v dané věci mohlo dojít k porušení povinnosti stanovené energetickým zákonem a ke spáchání správního deliktu, jak ostatně z oznámení o zahájení kontroly ze dne 1. června 2011 vyplývá. Najisto je tedy postaveno, že nejpozději začala subjektivní lhůta pro zahájení řízení plynout dne 13. června 2011, kdy Státní energetická inspekce vykonala kontrolu a kdy od účastníka řízení převzala všechny doklady a obchodní listiny specifikované v oznámení o zahájení kontroly, nikoliv ke dni pořízení protokolu.

Z výše uvedeného dle účastníka řízení vyplývá, že subjektivní lhůta za spáchání vytýkaných správních deliktů uplynula nejpozději dne 13. června 2012, a protože Úřad zahájil v této věci správní řízení až dne 18. července 2012, zanikla případná trestnost jednání účastníka. Na tomto závěru nemůže nic změnit ani skutečnost, že Úřad se stal věcně příslušným k rozhodování o správních deliktech podle energetického zákona až dne 18. srpna 2011.

K počátku subjektivní lhůty ve věci vyřízení reklamace zákazníka pana [REDAKCE] uvádí účastník řízení obdobně, že součástí spisu je podnět zákazníka ze dne 16. května 2011 podaný Státní energetické inspekci, na jehož základě Státní energetická inspekce oznámila účastníkovi dne 19. května 2011, že dne 26. května 2011 zahájí v této věci kontrolu. Dne 27. května 2011 pak zaslal účastník řízení Státní energetické inspekci všechny vyžádané doklady a obchodní listiny.

V rámci vyjádření se k podkladům rozhodnutí ve věci pana [REDAKCE] doložil účastník řízení následující dokumenty:

- reklamace ze dne 25. února 2011,
- dopis zákazníkovi – vyřízení reklamace ze dne 3. března 2011,
- dopis zákazníkovi – oprava vyjádření ze dne 22. března,
- faktura – daňový doklad číslo [REDAKCE] ze dne 7. listopadu 2009,
- faktura – daňový doklad číslo [REDAKCE] ze dne 30. ledna 2010,
- faktura – daňový doklad číslo [REDAKCE] ze dne 6. listopadu 2010,
- přehled plateb.

V.4 Návrh účastníka řízení

Z výše uvedených důvodů, spočívajících především v tvrzeném zániku trestnosti jednání účastníka řízení a aplikaci zásady zákazu retroaktivity v neprospěch účastníka ve správním právu trestním, má účastník řízení zato, že v předmětných správních řízeních nejsou vůbec dány zákonné podmínky pro to, aby Úřad o uložení pokuty rozhodoval, a že nezbyvá nic jiného, než řízení ve věci zastavit.

VI. Spojení správních řízení

Dne 20. srpna 2012 Úřad vydal usnesení pod č. j. 08646-1/2012-ERU, kterým rozhodl o tom, že se výše popsaná správní řízení zahájená dne 18. července 2012, resp. 17. srpna 2012, a to in concreto správní řízení č. j. 03785/2011-ERU, č. j. 03783/2011-ERU, č. j. 04279/2011-ERU a č. j. 08994/2012-ERU, spojují do společného řízení vedeného pod sp. zn. KO-08646/2012-ERU. O této skutečnosti byl účastník řízení vyrozuměn oznámením o vedení společného řízení ze dne 20. srpna 2012, doručeným téhož dne.

Úřad zároveň převzal do správního spisu dne 21. srpna 2012 kontrolní spis sp. zn. KO-05668/2011-ERU, dopis zákaznice paní [REDAKCE] ze dne 16. června 2011 adresovaný České obchodní inspekci, dopis zákaznice [REDAKCE] ze dne 3. listopadu 2011 adresovaný Úřadu a dopis zákaznice paní [REDAKCE] ze dne 20. května 2011 adresovaný Státní energetické inspekci, o čemž vyhotovil záznam o vložení do spisu č. j. 07743-4/2012-ERU. Úřad považoval skutečnosti vyplývající z předmětných kontrolních spisů za zcela dostačující a sám z moci úřední další dokazování v průběhu správního řízení nedoplnil.

Úřad s ohledem na průběh správního řízení a zejména s ohledem na to, že se účastník řízení vyjádřil k podkladům řízení, v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v ustanovení § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

VII. Popis skutkového stavu věci

VII.1. Popis skutkového stavu ve věci podnětu zákaznice paní [REDAKCE]

Dne 23. června 2009 byla účastníkem řízení sjednána Rámcová smlouva o poskytování služeb č. 851323 pro sdružené služby dodávky elektřiny a plynu se zákaznicí paní [REDAKCE] pro odběrné místo číslo [REDAKCE]

████████████████████ a pro odběrné místo číslo ██████████
████████████████████.

Dne 11. května 2010 prodala zákaznice paní ██████████ svůj dům na adrese ██████████ s tím, že noví majitelé budou nadále odebírat elektřinu a plyn od společnosti BOHEMIA ENERGY entity s.r.o. a změna zákazníka bude provedena formou přepisu odběrných míst ██████████
████████████████████ na novou zákaznici paní ██████████. Realizaci vyřízení přepisu po dohodě obou výše zmíněných zákaznic prováděla paní ██████████. Dne 25. srpna 2010 zaslal účastník řízení paní ██████████ dopis s formuláři potřebnými k provedení přepisu odběrného místa včetně předávacího protokolu mezi novým a stávajícím odběratelem s požadavkem na zaslání dokladu o vztahu k nemovitosti. Dne 31. srpna 2010 byl sepsán protokol o předání nemovitosti s uvedením stavu elektroměru k tomuto datu v.č. ██████████, vysoký tarif VT 16792 kWh, nízký tarif NT 93747 kWh a stavu plynoměru k tomuto datu v.č. ██████████, stav 14418,318, který byl podepsán paní ██████████
████████████████████. Následně dne 9. září 2010 obdržel účastník řízení dokumenty potřebné k přepisu odběrných míst zákaznice, ovšem bez dokladu o vztahu k nemovitosti, proto byla paní ██████████ dopisem ze dne 13. září 2010 požádána o zaslání tohoto dokumentu. Dle sdělení účastníka řízení byly dokumenty k přepisu odběrného místa kompletní dne 30. září 2010.

Dne 5. října 2010 bylo účastníkem řízení vystaveno vyúčtování spotřeby elektřiny fakturou č. ██████████ za období od 19. listopadu 2009 do 30. září 2010 s koncovými stavy elektroměru v.č. ██████████, vysoký tarif VT 16792 kWh, nízký tarif NT 93747 kWh a dne 17. listopadu 2010 vyúčtování spotřeby plynu fakturou č. ██████████ za období od 3. listopadu 2009 do 11. listopadu 2010 s koncovým stavem plynoměru v.č. ██████████, stav 14 427.

Zákaznice paní ██████████ zaslala prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dne 14. ledna 2011 doporučený dopis doručený účastníku řízení dne 17. ledna 2011, nazvaný jako „Reklamační konečné vyúčtování k zákaznickému číslu ██████████, odběrné místo ██████████“, ve kterém reklamuje závěrečné vyúčtování odběru elektrické energie a zemního plynu a požaduje zaslání vyúčtování těchto komodit ke dni 31. srpna 2010.

Účastník řízení na předmětnou reklamací odpověděl písemně poprvé až dopisem dne 29. března 2011. K žádosti kontrolního orgánu Státní energetické inspekce o doložení dokladů vyřizujících reklamací dále sdělil, že se zákaznicí paní ██████████ probíhala v tomto období telefonická komunikace dne 31. ledna 2011, dále pak ve dnech 24. února 2011, 1. března 2011 a 22. března 2011.

VII.2. Popis skutkového stavu ve věci podnětu zákaznice pana [REDAKCE]

Dne 4. května 2009 byla účastníkem řízení sjednána Rámcová smlouva o poskytování služeb č. [REDAKCE] pro sdružené služby dodávky plynu a elektrické energie se zákazníkem panem [REDAKCE] pro odběrné místo číslo [REDAKCE]

V únoru 2011 obdržel zákazník [REDAKCE] vyúčtování plynu za rok 2010 (faktura č. [REDAKCE]) ve kterém mu byl vyúčtován doplatek ve výši 8 386 Kč. Zákazník nesouhlasil s výší doplatku a fakturu reklamoval prostřednictvím formuláře pro případnou reklamaci faktury odeslaným na adresu účastníka řízení dne 28. února 2011 a jemu doručeným dne 1. března 2011.

Účastník řízení na reklamaci odpověděl dopisem ze dne 3. března 2011, v odpovědi však byly uvedeny údaje náležející k jinému odběrnému místu zákazníka (a to k bytu zákazníka, přičemž reklamace se týkala faktury vystavené pro odběrné místo, ve kterém má zákazník svou provozovnu).

Dne 22. března 2011 (tedy 21 dní po obdržení předmětné reklamace) odeslal účastník řízení zákazníkovi [REDAKCE] dopis s vysvětlením fakturace reklamované faktury a s omluvou za chybné vysvětlení.

Zákazník stále nesouhlasil s vyfakturovanou výší doplatku za vyúčtování plynu, neboť podle svého přehledu zaplacených záloh činil jejich součet 73 456 Kč a částka za spotřebu uvedená na fakturách od začátku odběru byla vyfakturována celkově ve výši 77 431, 88 Kč. Rozdíl mezi zaplacenými zálohami a vyfakturovanou částkou za předmětné období tedy činil 3 885,88 Kč, avšak doplatek byl vyfakturován ve výši 8 386 Kč (rozdíl tedy činil 4 500 Kč, což se rovná výši jedné měsíční zálohy na spotřebu plynu). Zákazník tedy dne 15. dubna 2011 zaslal účastníkovi řízení dopis, doručený jemu dne 18. dubna 2011, ve kterém tento rozdíl reklamoval.

Dne 20. dubna 2011 zaslal účastník řízení zákazníkovi [REDAKCE] dopis, ve kterém ho informoval o skutečnosti, že požadavek týkající se reklamace byl předán na příslušné oddělení ke zpracování.

Dne 11. května 2011 (tedy po 23 dnech po obdržení předmětné reklamace) zaslal účastník řízení výše zmíněnému zákazníkovi dopis, jako odpověď na předmětnou reklamaci, ve kterém uvádí: „K dnešnímu dni na Vašem zákaznickém čísle nenevidujeme žádné faktury po datu splatnosti. Na základě vystaveného vyúčtování [REDAKCE] byly veškeré zálohové faktury stornovány a systémem Vám byl vystaven nový platební kalendář. Při hrazení zálohových plateb uvádějte prosím variabilní symbol zákaznického čísla, ke kterému se má platba přiřadit. Tímto předejdete chybnému přiřazení plateb. Úhrada dvou odběrných míst, které jsou evidovány pod jedním zákaznickým číslem pod jiným variabilním symbolem,

není možná. Zároveň si Vás dovoluujeme informovat, že je možné požádat o rozdělení odběrných míst pod dvě zákaznická čísla.“

V rámcové smlouvě ze dne 4. května 2009 bylo pro vyúčtování spotřeby zemního plynu a elektřiny přiřazeno jedno číslo účtu, na který byly zasílány zálohy za zemní plyn a za elektřinu. Dodavatel vždy přiřazoval příchozí platby k nejstarším pohledávkám a rozdíl ve výši 4 500 Kč, který je předmětem reklamace, vznikl tak, že platba z 6. prosince 2010, která byla zaplacená jako záloha na spotřebu zemního plynu, byla přiřazena jako částečná záloze na spotřebu elektrické energie, a proto nebyla ve vyúčtování plynu zahrnuta. V odpovědi ze dne 11. května 2011 na reklamaci ze dne 18. dubna 2011 však účastník řízení důvod vzniklého rozdílu, který je předmětem reklamace, nikterak neuvádí.

VII.3. Popis skutkového stavu ve věci podnětu zákaznice paní [REDAKCE]

Dne 15. dubna 2011 zaslal účastník řízení zákaznici paní [REDAKCE] fakturu číslo [REDAKCE], kterou vyúčtoval sdružené služby dodávky zemního plynu pro odběrné místo na adrese [REDAKCE] za období od 2. března 2010 do 1. března 2011.

Zákaznice s uvedeným vyúčtováním nesouhlasila, neboť na faktuře byl uveden konečný stav číselníku plynoměru v hodnotě 23 m³, přičemž zákaznice dne 29. března 2011 elektronicky nahlásila stav číselníku plynoměru v hodnotě 15,8 m³, a tak toto vyúčtování reklamovala. Reklamaci vyúčtování sdružených služeb dodávky plynu zaslala zákaznice elektronicky a následně dne 26. dubna 2011 také doporučeným dopisem adresovaným na adresu sídla účastníka řízení. Elektronicky zasláný podnět byl doručen účastníkovi řízení prokazatelně dne 23. dubna 2011.

Dne 21. června 2011 (tedy po 59 dnech od data doručení reklamace) zaslal účastník řízení písemné vyřízení reklamace zákaznice s tím, že reklamace byla z jeho strany vyřízena kladně (stav plynoměru ke dni 1. března 2011 na výše zmíněném odběrném místě byl opraven na hodnotu 15 m³) a téhož dne vystavil účastník řízení dobropis č. [REDAKCE] částku 73 Kč, jako opravný daňový doklad, s datem splatnosti 31. července 2011. Vypořádání finančního rozdílu v platbách konečného zákazníka bylo realizováno bankovním převodem provedeným na základě systémového hromadného bankovního příkazu, který byl vygenerován dne 20. července ve 13:57 hod.

Dne 4. listopadu 2011 zaslala zákaznice paní [REDAKCE] prostřednictvím e-mailu na adresu Úřadu dopis, ve kterém informovala, že reklamace uplatněná u účastníka řízení byla vyřízena k její spokojenosti dne 21. června 2011 a z toho důvodu nehodlá nadále činit jakékoliv kroky vedoucí k iniciaci kontrolního řízení s účastníkem řízení, a že své původní podání podnětu na prošetření postupu vyřízení předmětné reklamace bere v plném rozsahu zpět.

VIII. Právní hodnocení

Úřad se nejprve zabýval námitkou účastníka řízení o zániku trestnosti předmětného jednání.

Při určování naplnění znaků skutkové podstaty správního deliktu a odpovědnosti za něj je nutné postupovat dle hmotněprávní úpravy účinné v době spáchání správního deliktu. Úřad tak souhlasí s tvrzením účastníka řízení, že i v tomto správním řízení je nutné v otázce úpravy subjektivních a objektivních lhůt a určení jejich počátku postupovat dle úpravy účinné v době, kdy k předmětnému jednání došlo.

Právní předpisy upravující správní trestání omezují pravomoc správních orgánů projednat správní delikt a udělit pachateli za jeho spáchání sankci tzv. prekluzivními lhůtami. Tyto lhůty mohou být stanoveny různým způsobem, jednak jako lhůty subjektivní (pro počátek lhůty je rozhodné, kdy se o správním deliktu dozvěděl správní orgán), ale vždy musí být stanovena lhůta objektivní (počíná běžet dnem spáchání správního deliktu). Dále právní předpisy stanoví prekluzivní lhůty pro projednání správního deliktu nebo pro zahájení řízení o správním deliktu.

Zároveň platí, že pokud jsou pro projednání správního deliktu stanoveny právním předpisem obě lhůty (tedy subjektivní i objektivní), musí být správní delikt projednán (popř. musí být zahájeno správní řízení) ve lhůtě subjektivní, avšak nikdy nelze překročit objektivní lhůtu pro projednání správního deliktu. Projednáním se přitom v tomto smyslu rozumí to, že v prekluzivní lhůtě musí rozhodnutí o správním deliktu nabýt právní moci.

Obdobně v případě prekluzivních lhůt pro zahájení řízení o správním deliktu musí být toto řízení zahájeno ve lhůtě subjektivní, avšak nelze překročit objektivní lhůtu. Úprava ust. § 95 odst. 4 energetického zákona, ve znění účinném do 18. srpna 2011, upravuje právě prekluzivní lhůty ve vztahu k zahájení správního řízení, tj. správní orgán tak, aby nezanikla trestnost uvedených správních deliktů, musel správní řízení zahájit nejpozději do 1 roku od spáchání správního deliktu.

Smyslem prekluze je časové omezení pravomoci správních orgánů sankcionovat protiprávní jednání osob a posílení jejich právní jistoty.

V době, kdy došlo k protiprávnímu jednání ve věci vyřízení reklamací zákazníků paní [REDAKCE] byla účinná úprava subjektivních a objektivních lhůt uvedena v ust. § 95 odst. 4 energetického zákona (účinného do 18. srpna 2011) a podle ní bylo možno řízení o uložení pokuty zahájit do jednoho roku ode dne, kdy se územní inspektorát (Státní energetické inspekce) o porušení povinnosti dozvěděl, nejpozději však do dvou let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

Přestože právní úprava účinná v době, kdy k předmětnému protiprávnímu jednání došlo, vymezuje lhůtu pro zahájení správního řízení, s ohledem na výše uvedený výklad se věcně jedná o lhůtu, jejíž uplynutí má za následek zánik odpovědnosti účastníka řízení za správní delikt.

Zánik trestnosti nastává za zákonem stanovených okolností, které způsobí, že trestnost činu, který byl v době svého spáchání trestný činem, přestupkem nebo správním deliktem zanikne. Ve svém důsledku to znamená, že z objektivně předvídaných příčin zanikne vztah mezi státem, reprezentovaným věcně příslušným státní orgánem, a pachatelem trestného činu, přestupku nebo správního deliktu, vůči kterému již nadále nemohou být vyvozeny důsledky spojené s jeho spácháním.

Pokud dojde k uplynutí jedné z těchto lhůt, popř. obou, dojde k zániku odpovědnosti účastníka řízení za správní delikt (neboli k zániku trestnosti předmětného jednání) a povinností Úřadu je k takovéto skutečnosti přihlídnout z moci úřední a správní řízení zastavit (popř. vůbec nezahajovat), protože se daný skutek stal neprojednatelným. Trestnost činu je v takovém případě vyloučena.

Co se týče okamžiku počátku běhu subjektivní lhůty, souhlasí Úřad s názorem účastníka řízení, který má oporu v účastníkem citované judikatuře, že tento okamžik se upíná k datu obdržení podnětu ze strany Úřadu, pokud má tento podnět onu nezbytnou míru určitosti a věrohodnosti, která zabezpečuje, že správní řízení nebude zahájeno na základě informací zcela neověřených, nejasných či nevěrohodných, aniž by v tento okamžik muselo být jakkoliv prokázáno, že k danému jednání skutečně došlo, nebo kdo je za něj odpovědný.

V případě, že není obsah podnětu natolik určitý, aby existovalo důvodné podezření, že došlo k porušení zákonné povinnosti a v souvislosti s tím pak došlo k počátku běhu subjektivní lhůty již doručením tohoto podnětu na adresu Úřadu, je pak nutné datovat počátek této lhůty ke dni, kdy Úřad obdržel jakékoliv jiné podklady, na základě kterých si vědomí o porušení právních povinností může udělat. V praxi tak půjde zejména o okamžik předání relevantních podkladů v rámci kontroly dle zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, kontrolovanými subjekty.

Dopis zákaznice paní ██████████ nazvaný jako „Stížnost na společnost Bohemia energy entity“ byl doručen Státní energetické inspekci dne 26. května 2011. Zákaznice zde popisuje a též dokládá veškeré relevantní skutečnosti týkající se předmětné reklamace a procesu jejího vyřízení ze strany účastníka řízení. Je nesporné, že je tento dopis podnětem, na základě kterého si mohl správní orgán (v té době Státní energetická inspekce) vytvořit vědomost o tom, že došlo k porušení zákonné povinnosti. Doručení tohoto podnětu lze tedy jednoznačně pokládat za okamžik počátku běhu subjektivní lhůty v předmětné věci (v délce 1 rok), okamžik jejího uplynutí je tak datován ke dni 26. května 2012.

Správní řízení v předmětné věci bylo zahájeno dne 18. července 2012. Úřad přisvědčuje námitce účastníka řízení, že již přede dnem zahájení správního řízení v předmětné

věci došlo k zániku trestnosti jednání účastníka řízení, a tedy s ohledem na znění ust. § 95 odst. 4 energetického zákona (účinného do 18. srpna 2011) správnímu orgánu nezbyvá nic jiného než řízení v této části zastavit.

Dopis zákazníka [REDAKCE] byl doručen Státní energetické inspekci dne 16. května 2011. Obsahem tohoto dopisu je však (ve věci postupu vyřízení reklamace) pouze text: „Dále žádám o přešetření postupu vyřízení reklamace.“. Zákazník dále neuvádí žádné skutečnosti, ani důvody, na základě kterých by mělo k prošetření postupu vyřízení reklamace dojít, tudíž nebylo možné si ze strany Státní energetické inspekce vytvořit v tento okamžik vědomí o tom, že by ze strany účastníka řízení došlo k porušení zákonné povinnosti.

Státní energetická inspekce zahájila u účastníka řízení dne 26. května 2011 kontrolu podle ust. § 12 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů. Dne 31. května 2011 byly na adresu Úřadu doručeny účastníkem řízení veškeré podklady požadované při zahájení předmětné kontroly. Na základě těchto údajů již měla Státní energetická inspekce nepochybně možnost vytvořit si vědomost o tom, že došlo ze strany účastníka řízení k porušení právní povinnosti. Doručení těchto pokladů Státní energetické inspekci lze tedy jednoznačně pokládat za okamžik počátku běhu subjektivní lhůty v předmětné věci (v délce 1 rok), okamžik jejího uplynutí je tak datován ke dni 31. května 2012.

Správní řízení v předmětné věci bylo zahájeno dne 18. července 2012. Úřad přisvědčuje námitce účastníka řízení, že již přede dnem zahájení správního řízení v předmětné věci došlo k zániku trestnosti jednání účastníka řízení, a tedy s ohledem na znění ust. § 95 odst. 4 energetického zákona (účinného do 18. srpna 2011) správnímu orgánu nezbyvá nic jiného než řízení v této části zastavit.

Dopis zákaznice paní [REDAKCE] nazvaný jako „Stížnost na firmu Bohemia energy entity“ byl doručen Státní energetické inspekci dne 1. července 2011. Zákaznice zde popisuje a též dokládá veškeré relevantní skutečnosti týkající se předmětné reklamace a procesu jejího vyřízení ze strany účastníka řízení. Je nesporné, že je tento dopis podnětem, na základě kterého si mohl správní orgán (v té době Státní energetická inspekce) vytvořit vědomost o tom, že došlo k porušení zákonné povinnosti. Doručení tohoto podnětu lze tedy jednoznačně pokládat za okamžik počátku běhu subjektivní lhůty v předmětné věci (v délce 1 rok), okamžik jejího uplynutí je tak datován ke dni 1. července 2012.

Správní řízení v předmětné věci bylo zahájeno dne 17. srpna 2012. Úřad přisvědčuje námitce účastníka řízení, že již přede dnem zahájení správního řízení v předmětné věci došlo k zániku trestnosti jednání účastníka řízení, a tedy s ohledem na znění ust. § 95 odst. 4 energetického zákona (účinného do 18. srpna 2011) správnímu orgánu nezbyvá nic jiného než řízení v této části zastavit.

S ohledem na výše uvedené se tak všechna shora uvedená správní řízení z důvodu zániku trestnosti všech jednání, které byly řešeny tímto rozhodnutím, zastavují. Úřad se již

dále nezabýval otázkou existence správních deliktů, ani neposuzoval jednotlivé námitky účastníka řízení.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ustanovením § 152 správního řádu k předsedkyni Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí.

- Otisk úředního razítka -

Mgr. Eva Dlouhá, v. r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly

